

інфармацыйны бюлетэнь

Юбілейная дата

Студзень 2020
Выпуск 01

Браслаўскае раённае аб'яднанне музеяў

 vk.com/muzei_braslava muzei_braslawa

Сайт: muzeibraslawa.by; braslav.museum.by

Паважаныя чытачы!

• У гэтым годзе мы святкуем 955-годдзе Браслава, 80-годдзе ўтварэння Браслаўскага раёна, 75-годдзе Перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне.

- З гэтай нагоды мы пачынаем выданне інфармацыйнага бюлетэня, змест якога нагадае пра асноўныя падзеі ў гісторыі Браслаўшчыны.
- Штомесяц цягам 2020 года выданне будзе знаёміць з яркімі гістарычнымі падзеямі, таленавітымі землякамі і славутымі мясцінамі, а таксама з навінамі Музеяў Браслава, анонсамі выстаў і мерапрыемстваў.
- Бюлетэнь будзе даступны для спампавання на віртуальных пляцоўках музея, а друкаваную версію пры жаданні можна будзе атрымаць у гісторыка-краязнаўчым музеі альбо ў музеі традыцыйнай культуры.

“...Спускайся ўпаданне. Да каравых вербаў, якія ўздрыгваюць праз сон ад рэзкага крыку чайкі, да маўклівых, напрацаваных, абсыпаных рыбінай лускою рыбакоў, да тых сівых старых, што былі калісьці таксама рыбакамі, да тых, што ўзразаюць ільнянымі адваламі маці-зямлю (у, як яна пахне!), узразаюць, як людзі мораўузразаюць і пеняць абшары мораў.”

Уладзімір Караткевіч

ПАДАРУНАК УЛАДЗІМІРА КАРАТКЕВІЧА ДА ЮБІЛЕЯ БРАСЛАВА

Вядомы беларускі пісьменнік Уладзімір Караткевіч з сябрамі падчас здымкаў помнікаў архітэктуры Браслава.
1972-1973 гг.

Браслаў - раней не публікованае эсэ з шэрагу твораў У. Караткевіча, прысвяченых рэгіёнам Беларусі.

Эсэ «Браслаў» уваходзіць у шэраг твораў, прысвяченых рэгіёнам Беларусі (Палессю — «Званы ў прадоннях азёр», Оршы — «Рша камен...», Рагачову — «З шалёнай вышыні», Віцебску — «Тысячу стагоддзяў табе», Мсціславу — «Дыяментавы горад»). Такім чынам, пісьменнік стварыў своеасабліве мазаічнае пано, канцептуальна ўвасобленое ў кампрэсійной перыфразе «зямля пад белымі крыламі». Кожнае шкельца тут звязе і пераліваецца ўласнымі фарбамі, выкінь адно — і мазаіка распадзеца.

Браслаў для Уладзіміра Караткевіча мае сіні колер... Пакуль не высветлена, з якой прычыны эсэ не было апублікована (частка рукапісу і машынапіс захоўваюцца ў аддзеле рэдкіх кніг і рукапісаў Цэнтральнай навуковай бібліятэцы імя Якуба Коласа Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі). Напісаны хутчэй за ўсё блізка да юбілею Браслава, «якому ў 1965 годзе стукнула дзесяцьсот гадоў», твор прасякнуты светлай радасцю і замілаваннем Браслаўскім краем. (Пач. Зак. на с. 2)

(Зак. Пач. на с. 1)

Усе разнастайныя структурныя элементы эсэ (пейзажныя апісанні, навуковыя гісторычныя звесткі, распoved пра архітэктурныя помнікі, характеристыка жыхароў, вобразныя фрагменты) нітую асоба аўтара, які то найупрост звязтаецца да чытача, то хаваеца за зайненнікам «мы» і раствараеца ў ім, то выяўляеца ў разнастайнай, па-караткевічайскай арыгінальнай вобразнасці. Мы бачым Браслаўе Караткевіча, аднак паступова яно становіцца і нашым, неад'емным ад сівых узгоркаў Наваградчыны, ціхаплыннай Прыпяці і палескіх дуброў, урвішчу Дняпра і зялёной Белавежы, полацкай Сафіі і гродзенскай Каложы. Любі тое, што цябе акаляе, бо толькі любоу мае права на існаванне ў адносінах паміж людзьмі, — чытач нібы чуе ўнутраны голас У. Караткевіча і прыслухоўваеца да яго. У той жа час, голас Караткевіча-патрыёта, Караткевіча-грамадзяніна прымушае думаць, а гэта адна з інтэнцыйных і камунікатыўных характеристык жанру эсэ, да якога так часта звязтаеся пісьменнік.

Пятро ЖАЙНЯРОВІЧ, кандыдат філалагічных навук.

Поўны тэкст эсэ можна прачытаць на сайце govorim.by

ЦІКАВЫЯ ПАСТУПЛЕННІ Ў МУЗЕЙНЫ ФОНД

Незвычайны прадмет, які доўгі час «бытаваў» пад страхой, перадала ў фонды музея яго супрацоўніца Давыдава Ларыса. Газета “Nowiny” 1936 года з рэдакцыі “Новы свет”. Падавалася, што прадмет каштоўны ўжо дзякуючы свайму ўзорству, аднак, высветлілася, што гэта газетны брак. Адвартны бок газеты цалкам нездрукаваны. Але і гэта яшчэ не ўсё: пры дэталёвым разглядзе ўдалося высветліць адбітак штампа адрасата “станцыя Каленкішкі”. Такім чынам, больш за 80 год таму было прынята экалагічнае рашэнне выкарыстоўваць газетны брак для адпраўкі паштовых адпраўленняў.

ПОМНІКІ СТАРАЖЫТНАГА ПІСЬМЕНСТВА НА БРАСЛАЎШЧЫНЕ

Яшчэ ў старажытнасці нашыя продкі імкнуліся да асветы. Пачынаючы з IX ст., на ўсходнеславянскіх землях шырока распаўсюджваеца пісьменнасць на базе кірылічнага алфавіту. Браслаўшчына якая з XI ст. з'яўлялася парубежжам Полацкага княства мае шмат выяўленых знаходак, якія сведчаць пра адкувананасць мясцовага насельніцтва. У самім Браславе на Замкавай Гары знайдзеныя жалезныя пісаль-сцілі XII-XIII ст. гавораць пра наяўнасць граматных людзей на старажытным гарадзішчы.

У 2002 годзе ў мястэчке Друя быў выяўлены Барысаў камень з крыжом і надпісам XII ст. — помнік ранняга перыяду хрысціянства на нашых землях. Помнік быў адкрыты і замаляваны яшчэ даследчыкам Аляксеем Сапуновым, але у 1930-х гг. апынуўся на дне рэчышча Заходнія Дзвіны і доўгі час лічыўся страчаным. Гісторыкі звязваюць яго ўзнікненне з полацкім князем Барысам Усяслававічам, які мог уладарыць у 1127—1128 гг. Паводле летапісных звестак, вядома што ў 1128 годзе ў Полацкім княстве лютаваў голод, выкіланы няўраджаем. Магчыма, у гэты час і загадаў князь на вялізных і адметных валунах высачы крыжы і слова: “Господи помози рабу своему Борису”. Паводле іншых меркаванняў, велізарныя валуны ў дахрысціянскі перыяд выкарыстоўваліся паганцамі для абрадаў і для барацьбы з перажыткамі язычніцтва князь мог загадаць “пераабсталівяць” паганская святыні ў хрысціянскія.

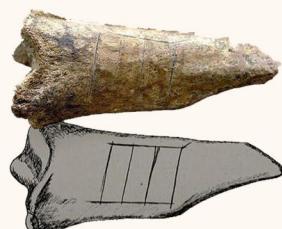
Цэра з кірылічным алфавітам (рэканструкцыя К.Шыльдоўскага)

Адной з самых цікавых знаходак Браслаўшчыны з'яўляеца праселка са старажытнаславянскім надпісам “ДЭ ПРАСЛ” з вострава “Замак” возера Дрысвяты. Праселка датуеца XI-XIII ст. Надпіс яскрава сведчыць пра адкувананасці мясцовага насельніцтва, яго высокім культурным узровнём. Дрысвяцкая знаходка пашырае геаграфію эпіграфічных помнікаў на тэрыторыі Беларусі і далучае Браслаўшчыну да іншых раёнаў, дзе былі выяўлены аналагічныя рэчы. Гэта праселка — амаль адзінаковая знаходка падобнага характеристу на перыферыйных землях Беларусі ў рannіm сярэднявеччы. Такім чынам зноў узмазвяеца выснова аб шырокім распаўсюджанні пісьменнасці сярод нашых продкаў.

Другі Барысаў камень.
Замалёўка А. Сапунова

У адным з нумароў “Краязнаўчай газеты” артыкул Сяргея Васільева “Шведская Дзісна” утрамліваў звесткі пра знаходкі з Маскавіцкага гарадзішча, якія сведчаць пра прысутнасць вараг на тэрыторыі Паазер’я. Акрамя патцверджання факта прысутнасці старашвідской культуры ў гэтым куточку Беларусі, знаходкі з'яўляюцца сярэднявечнымі помнікамі пісьменства. Косткі з малюнкамі і рунічнымі надпісамі, а таксама некалькі праселак з літарападобнымі знакамі, сярод якіх ёсьць рунічныя і кірылічныя — каштоўныя знаходкі на ўсходнеславянскіх землях, якія былі выяўлены падчас экспедыцыі археолага Людмілы Дучыц. Рунічныя надпісы ў Маскавічах маглі быць пакінуты славянізаванымі скандыналівамі, нащадкамі скандыналів, а магчымагандлярамі ці воінамі-наёмнікамі.

Костка з малюнкамі з г. Маскавічы

Такім чынам, Браслаўшчына ў сярэднявеччы мела добру развітвы культурны ўзровень. Шматлікія знаходкі папаўняюць калекцыі экспазіцый і робяць іх непаўторнымі. Можна зрабіць высьнову, што Браславскае парубежжа не было аднафункциональным: крэпасці былі гандлёвымі факторыямі і асяродкамі асветы.

**A
H
O
N
C
Y**

музей
традыцыйнай
культуры

- Да канца месяца можна наведаць выставу “Калядныя ўзоры”;
- з 1 лютага пачне працаваць выставка рукавічак “Рукавічки носім-ручкі не марозім”.

гісторыка-краязнаўчы
музей

з 15 лютага па 1 сакавіка будзе працаваць выставка “Юнацтва ў далонях вайны” прысвеченая 31-й гадавіне вываду войска з Афганістана (з прыватнай калекцыі А.Рынкевіча)

Падрыхтавана па матэрыялах Браслаўскага раённага аўяднання музеяў
тэлефон для даведак: 80215365296
e-mail: bras-muzeum@tut.by